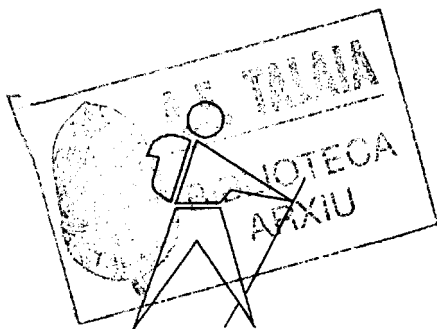

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

DE L'ANOIA AL BAIX CINCA

6ª Etapa : SANT PERE SACARRERA (FONT DEL BOSC) - SANT JOAN DE MEDIONA - CASTELL DE VILADEMÀGER - LA LLACUNA

10 d'abril 1994 Pasqüetes

HORARI PREVIST

Sortida de Vilanova i la Geltrú.	7.30 h
Can Maristany. Esmorzar.	8.30 h
Inici de l'etapa.	9 h
Can Bolet. Reagrupament.	9.50 h
	10 h
Sant Jona de Mediona. Reagrupament.	10.40 h
	10.55 h
Can Cunill. Reagrupament.	12 h
	12.15 h
Castell de Vilademàger. Reagrupament.	12.45 h
	13.15 h
La Llacuna. Dinar.	13.45 h
Sortida cap a Vilanova.	16 h
Vilanova i la Geltrú.	17.15 h

Notes.-

- ** Esmorzarem al bar de Can Maristany - Font del Bosc.**
- ** A Sant Joan de Mediona hi ha bars i fonts.**
- ** Visitarem el castell i església de Vilademàger.**
- ** Dinarem a la Llacuna, en arribar.**
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i vigileu que hi sigui tothom.**

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

DE L'ANOIA AL BAIX CINCA

6ª Etapa : SANT PERE SACARRERA (FONT DEL BOSCH) - SANT JOAN DE MEDIONA - CASTELL DE VILADEMÀGER - LA LLACUNA

10 d'abril 1994 Pasqüetes

A l'etapa d'avui, després de fer una petita incursió per les terres més septentrionals de l'Alt Penedès, farem una última visita a la comarca de l'Anoia abans del comiat definitiu. Començarem l'etapa a can Maristany, a la urbanització la Font del Bosc prop de Sant Pere Sacarrera, i de moment, per tal de retrobar el GR, haurem de desfer el camí de l'últim dia fins a can Marimon (493 m). A partir d'aquest caseriu arruïnat pujarem cap a Can Bolet (575 m) i tot seguit, planejant per l'altiplà de les Esplanes, en apropiarem a Sant Joan de Mediona (448 m) on arribarem després de baixar per un rost pedregós.

Una vegada hàgim visitat el poble creuarem la riera de Mediona i començarem a enfilarnos pels vessants de la serra de Puigfred. Tot pujant passarem pel costat del mas de Solé (570 m), dedicat a la cria de cavalls, pel mas Cunill (675 m), actualment deshabitat, i finalment arribarem al coll de la Coma a la carena de la serra de Puigfred (805 m). En aquest punt deixarem el GR, que segueix per la carena, i baixarem cap al conjunt monumental format per l'església de Sant Pere de Màger i les restes del castell de Vilademàger (740 m); a partir d'ací seguirem un camí que ens portarà a la Llacuna (602 m), poble on acabarem l'etapa.

LA LLACUNA

El terme municipal de la Llacuna, de 52.49 km², és un dels més extensos de la comarca de l'Anoia (després de Piera) i es troba al seu extrem sud-oest, al límit amb l'Alt Penedès (Mediona, Font-rubí, Torrelles de Foix i Pontons) i l'Alt Camp (Querol); dins de l'Anoia limita amb Orpí i Santa Maria de Miralles. Comprèn la **vall de la Llacuna**, solc obert a l'interior de la Serralada Pre-litoral, drenat per torrenteres que originen la **riera de Mediona** o **riu de Bitlles**, afluent de l'Anoia en terres penedesenques, que descriu un arc de direcció S-NE des de la **Plana d'Ancosa** (748 m) vorejant la **serra de Puigfred** (728 m). Al sud s'aixequen els cims del **Castellar** (945 m) i de **les Solanes** (914 m). Comprèn la vila de la Llacuna, cap del municipi, les restes del castell de Vilademàger, centre històric, i les caseries i veïnats de la Serra, Torribusqueta, Rofes, les Vilates, les Barraques, Pollina i Baltà i l'antiga granja cistercenca de l'Espluga d'Ancosa.

El territori és muntanyós i hi abunden les **coves**, com les **de les Rondes** (de 600 m), de **Valldecerves** (amb troballes prehistòriques), **dels Evangelistes**, **de les Clotes**, **de Perdigones**, **de la Rosella** i **del Teix**. També hi ha **avencs** notables com el **d'Ancosa** (31 m) i de **Viumala**

(39 m) i són molt pintoresques les **roques de la Crida i del Frare**. Té més d'una trentena de fonts, algunes entre els 700 i els 900 m d'altitud, com la **font Cuitora** i la **del Castellar** (945 m). El subministrament d'aigua municipal brolla del lloc dels **Agullons**. El mateix topònim de la Llacuna prové d'un petit llac endorreic que hi havia hagut al fons de la vall, sota la vila.

Els pinars, alzines i roures, amb el matollar, els erms i el rocam, ocupen el 77% del terme (4067 ha). Els conreus de secà són els cereals (862 ha), les oliveres i els ametllers (30 ha) i la vinya (272 ha); el regadiu (18 ha) és de feixes familiars. L'antic conreu dels piretres per a l'obtenció d'insecticides ha desaparegut totalment. Foren explotades mines de bauxita vora la **font del Novell** (1915-20) i vora la **plana dels Casals** (1950-60). Hi ha coves de sauló de sílex prop de **Can Conillet**, pedreres de guix a **les Llombardes** i de pedra foguera i esmoladora al **coll de la Coma**. Compta amb terreres per a teuleries a **Can Martinet**, **la Costa** i **Pedra Llisa**. Pels voltants de Rofes i prop de la creu del Pla es mantingueren forns de calç fins el 1955.

El fogatjament de 1365-1370 dóna 18 focs, i 56 el del 1497. Al segle següent, a l'any 1515 comptava amb 63 focs, i amb 72 el 1553. Durant el segle XVIII s'elevà el nombre d'habitants de 429 el 1719 a 1162 el 1787 i durant el segle XIX s'arribà als 1539 h el 1887. D'ençà de la fil·loxera s'inicià una minva notable que encara perdura; dels 1420 habitants del 1900 ha baixat a 1186 el 1950, a 1074 el 1960, a 875 el 1970 i a 729 el 1981.

El **castell de Vilademàger** es troba a 712 m d'altitud en un lloc aspru i dominant el sud-est de la vall de la Llacuna; està arruïnat i només en resta un portal d'entrada i part de la torre mestra. Amb l'antiga parròquia de Sant Pere de Màger foren l'origen de la demarcació. La primera referència documental al castell és del 987 i formava part de la línia de castells que defensava aquest extrem del Penedès: Pontons, Miralles, Montagut, Querol, Pinyana, Orpí, Queralt, .. El seu domini superior era en mans de la casa comtal de Barcelona, i la comtessa

Ermessenda i el seu fill Berenguer Ramon I l'infeudaren a Bernat Sendred de Gurb-Queralt (1022). Abans del 1079 passà a la poderosa família Cervelló, emparentada amb els Gurb-Queralt, que fou des d'aleshores senyora del castell. Governaren el castell una família de castlans cognomitada *Vilademàger*, esmentada des del 1149, que posseïen un territori exempt dit la **quadra de Vilademàger**.

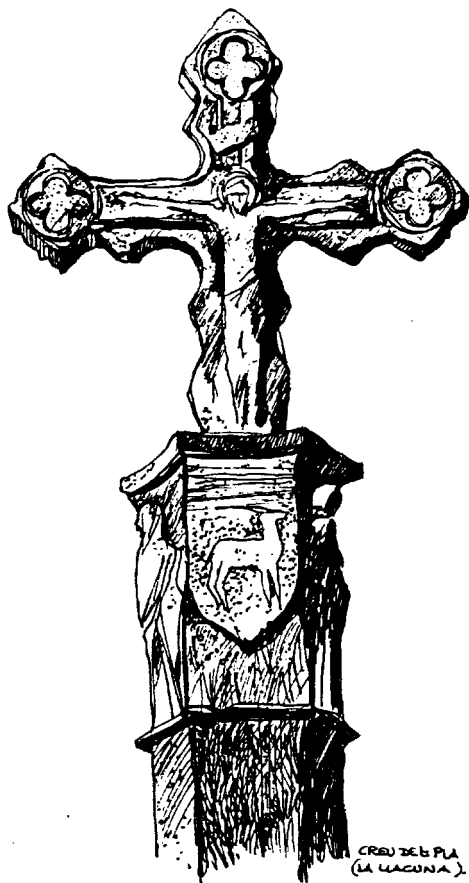
Ja dins del segle XIII, Vilademàger, amb Pontils, Montclar, Miralles i Foix, passà a una branca dels Cervelló que a partir del 1347 començaren a intitular-se barons de la Llacuna (per haver establert en aquesta vila, formada sota la protecció del castell, el centre d'administració dels seus dominis). La **baronia de la Llacuna** comprenia un territori més ampli que el primitiu terme feudal de Vilademàger, amb els de Pontils i Miralles. Durant la guerra contra Joan II els Cervelló de la Llacuna foren partidaris del rei i la baronessa i els seus fills foren presos per les forces de la Generalitat. El títol de baronia de la Llacuna perdurà fins als darrers temps dels dominis senyorials (dels Cervelló havia passat als Montcada i als ducs de Medinaceli i el 1831 compartien la baronia el marquès d'Aitona, duc de Medinaceli, i el marquès de Moja).

L'església de **Sant Pere de Màger** o de **Vilademàger**, situada dins del recinte murat del castell, és esmentada des del 1160, però amb tota seguretat és anterior a la seva filial de la Llacuna, esmentada ja el 1020. Fou la primitiva parròquia del lloc, títol que compartí a partir del segle XIV amb la Llacuna i encara conserva el caràcter de parròquia rural. Resten elements de la construcció romànica, amb el portal al mur de tramuntana, però la major part de l'edifici és gòtic tardà del segle XV. Fins el 1936, que fou destruït, conservà el famós **Crist** o **Majestat de Vilademàger**.

L'església de **Santa Maria de la Llacuna**, dita després també **del Priorat**, origen de la vila, és esmentada ja el 1020, quan era regida pel prevere Selva, any que fou donada per Ermessenda i el seu fill Berenguer Ramon I al monestir de Sant Llorenç del Munt. Vers l'any 1053 una incursió sarraïna destruï el temple i els seus arxius i el 1060 Selva reclamà l'auxili del monestir del Munt, que féu restaurar l'església i hi establí el **priorat benedictí de Santa Maria de la Llacuna**, filial de Sant Llorenç del Munt, que tingué sempre rendes molt petites i una comunitat mínima.

La vila de **la Llacuna** es troba a 614 m d'altitud, al fons de la vall. En època medieval havia tingut muralles, avui desaparegudes, que l'envoltaven i en les quals s'obrien els cinc **ports**: el d'en **Bens**, de **la Font**, d'en **Badorc** o de **la Banya**, del **Vall** i del **Fort Micó**. El segle XV es formà la **Plaça Major**, porxada, que aixoplugava el mercat. Fins fa pocs anys existien vestigis visibles de l'antic priorat de Santa Maria l'església del qual se suposa que tenia una capçalera amb cinc absis; malauradament dos absis bessons que en restaven ara es troben ignominiosament paredats entre dos murs d'una casa i del tot invisibles. El 1734 es construï l'actual església parroquial de **Santa Maria**, ja independent de Vilademàger, al solar de la capella de **Santa Maria de Natzaret**, edificada el 1327 al costat de l'hospital de la vila, fundat el 1325. L'església és d'una nau amb capelles laterals; la seva façana, severa, està ornada amb un emmarcament de pedra i amb un frontó triangular clàssic. A l'entrada de la vall, pel costat de Miralles, hi ha una creu de terme gòtica anomenada la **Creu del Pla**.

El nucli de **Torrebusqueta** es troba a uns 700 m d'altitud, als vessants de la Plana d'An-cosa, sota el puig del Castellar; té restes de torres fortificades. El 1889 tenia 171 h i el 1965 havia baixat a 75; darrerament s'ha recuperat amb 131 h el 1981. **La Serra**, a uns 4.5 km de la vila tenia 261 h el 1889 que havien baixat a 56 el 1970. **Pollina** es troba a l'extrem sud del

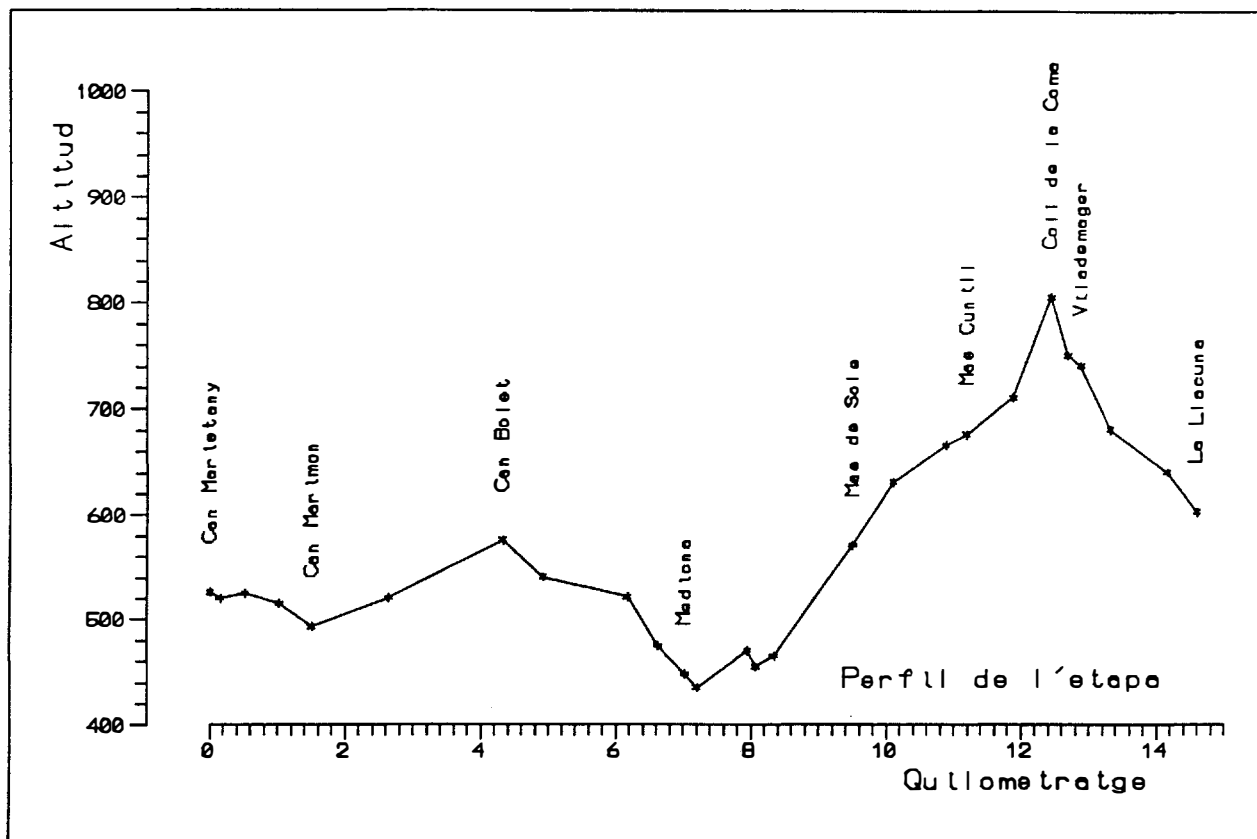
terme, en una vall de capçalera del riu Foix, sota el Castellar. **Les Vilates** es troben al nord-est de la vila; prop seu hi ha les restes de la capella de **Sant Antoni**. Més al nord-est hi ha el veïnat de **Rofes**, vora el **torrent de Rofes**, que davalla de la **serra de Feixes**; prop hi ha les abundants **fonts de la Rovira i de la Rosella**, aquesta última al **Clot de les Barraques**, prop del veïnat de **les Barraques**. Rofes tenia 474 h el 1889, que havien davallat a 175 el 1970. Als vessants de la **serra de Font-rubí** hi ha el veïnat i masia de **Baltà**, que tingué, des del 1758, una capella dedicada a **Sant Joan**.

El 1160 els monjos cistercencs que s'havien establert a Valldaura decidiren traslladar-se a **l'Espluga d'Ancosa** del terme de Vilademàger (Ramon Berenguer IV els donà el lloc) i part de la comunitat s'hi traslladà i inicià la construcció d'un monestir. El mateix any 1160 el bisbe de Barcelona els lliurà els delmes de Sant Pere de Màger provinents d'Ancosa, de les Solanes i d'Olzina. El 1168, però, la comunitat rebé el lloc de Santes Creus, on es traslladà definitivament i a l'Espluga d'Ancosa restà només una granja monacal de la qual hi ha abundants restes. També fou de Santes Creus la granja de **les Solanes**, al sud del terme.

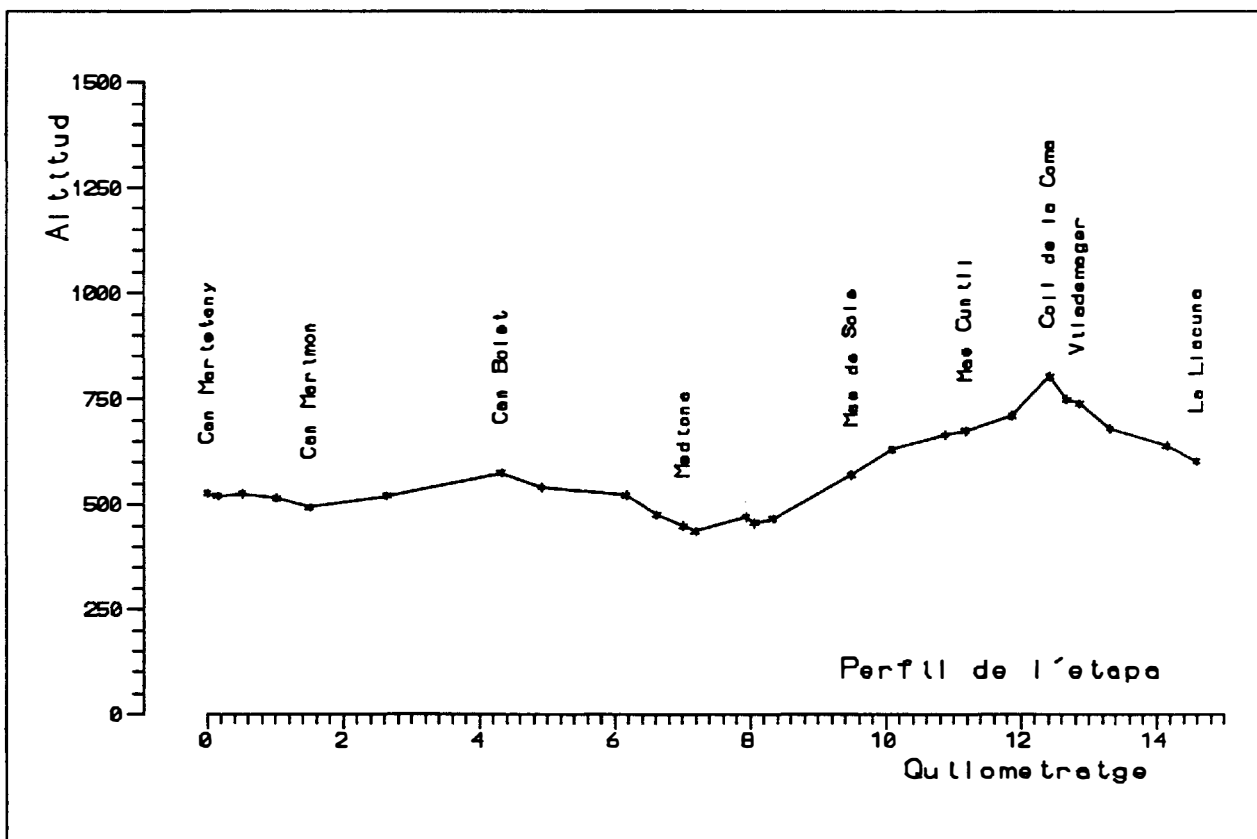
BIBLIOGRAFIA

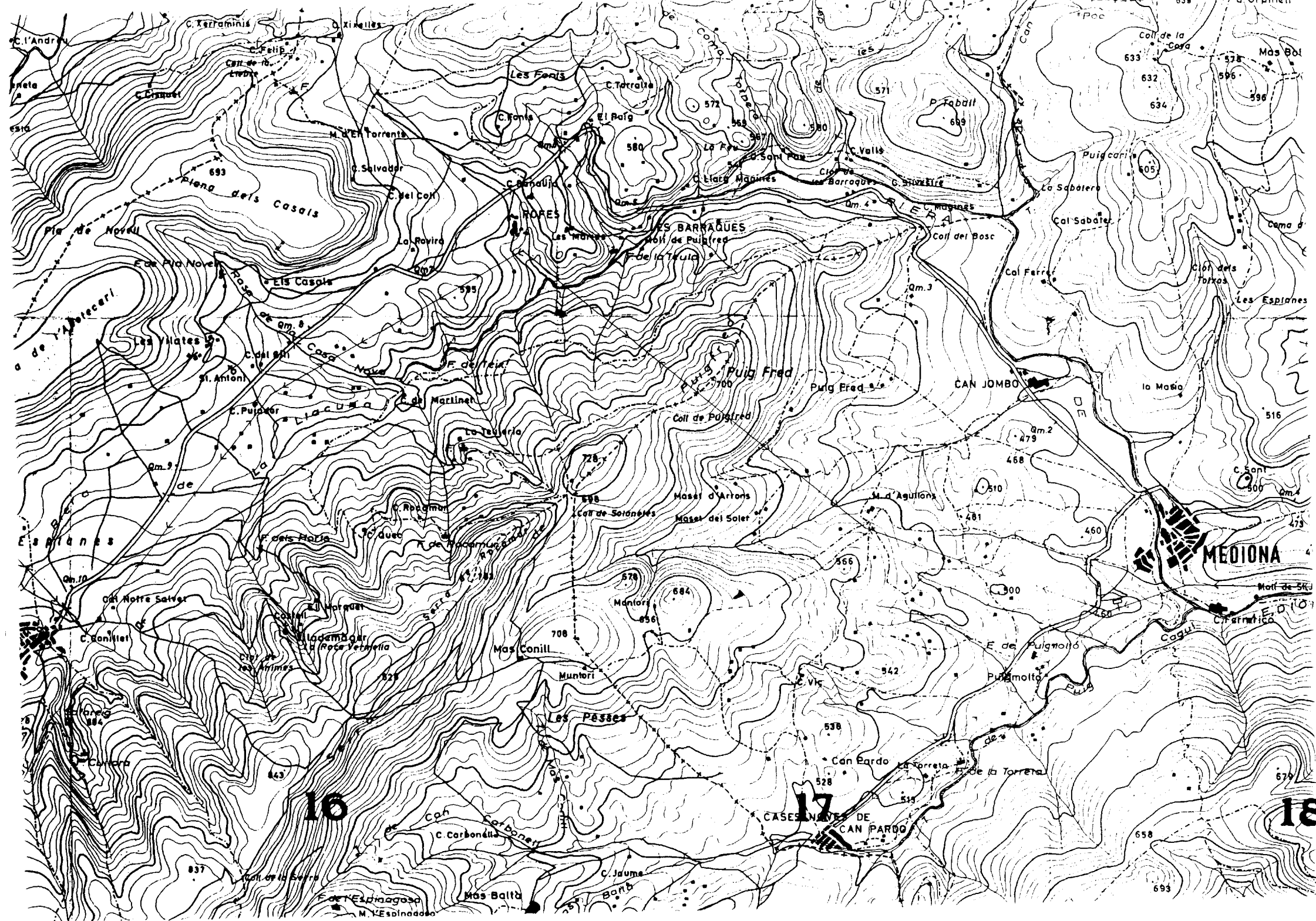
- ## Gran Geografia Comarcal de Catalunya.
Volum 5. El Penedès i l'Anoia.
Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona. (1ª Edició, 1982).
- ## Gran Enciclopèdia Catalana.
Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona. (1ª Edició, 1969).
- ## Això és Catalunya. Guia del Patrimoni Arquitectònic.
Departament de Cultura de la Generalitat.
Editorial Plaza i Janés. Barcelona. (1ª Edició, 1988).
- ## Topoguia del GR-7-2. Fascicle : Monestir de Montserrat - Montagut.
Comitè Català de Senders de Gran Recorregut. (2ª Edició, 1984).
- ## X Marxa d'Orientació per Descripció. *La Llacuna* (13/3/1983).
Joan Virella i Bloda.
Agrupació Excursionista Talaia.
- ## Ancosa - Brufaganya
Atles Muntanyec. Serralades de la Costa Catalana nº 25. Mapa Topogràfic. Escala 1:25000
Editorial Montblanc. Barcelona. (1ª Edició, 1968).
- ## Sant Quintí de Mediona. Full VII-03
Mapa Topogràfic de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Escala 1:10000
- ## Mediona. Full VII-02
Mapa Topogràfic de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Escala 1:10000
- ## Dibuixos d'En Bernat Salvador.

Avui presentem dos perfils, el primer per als *tiramilles* i el segon per als *ploramiques*

DESCRIPCIÓ DEL RECORREGUT

Horari		Quilòmetres
Parcial	Total	

0.00	0.00	0.000
------	------	-------

Comencem l'etapa d'avui al capdamunt de la pujada que fa l'avinguda principal d'accés a la urbanització Can Maristany-Font del Bosc des de la carretera d'Igualada a Vilanova i la Geltrú (526 m). Hem d'anar pel carrer que surt cap a l'esquerra passant per entremig del camp de futbol i de l'abandonat edifici d'informació.

El carrer gira cap a la dreta vorejant l'esmentat camp de futbol i poc després tomba cap a l'esquerra; en aquest punt l'hem d'abandonar per a continuar per un camí que segueix endavant baixant lleugerament. Voregem un abocador de runa.

El camí fa un revolt cap a l'esquerra tot separant-se de l'abocador i puja.

0.06	0.06	0.470
------	------	-------

Abans d'arribar al costat d'una tanca que veiem a l'esquerra hem d'abandonar el camí-carrer per agafar un trencall que baixa lleugerament cap a la dreta.

Poc després girem cap a l'esquerra per a creuar un petit coll tot deixant dos camins poc fressats a la dreta (525 m). Baixem per la banda dreta d'una petita coma amb camps de cultiu.

0.04	0.10	0.780
------	------	-------

Deixem un trencall a l'esquerra i un a la dreta, aquest poc marcat. Baixem lleugerament per entremig del bosc.

Una mica més endavant se'ns separa un camí per l'esquerra que baixa; per la clariana que ens ofereix el camp de la dreta podem gaudir d'una magnífica panoràmica de la serralada de Montserrat.

0.03	0.13	1.020
------	------	-------

Deixem un altre trencall a l'esquerra i arribem en un coll (515 m). Ací el camí desapareix menjat per un camp; hem de travessar el coll per anar a trobar un camí que hi ha a l'altra banda i seguir-lo cap a l'esquerra baixant pel costat del camp.

0.03	0.16	1.270
------	------	-------

Poc després d'allunyar-se dels cultius, el camí desemboca en un de transversal; hem d'anar cap a la dreta. A l'esquerra, a l'altra banda dels camps, hi veiem les ruïnes de can Pagès.

0.03 0.19 1.500

Arribem en una cruïlla a les envistes de l'arruïnat caseriu de can Marimon (493 m). Ací retrobem el GR-7-1; l'hem de seguir cap a l'esquerra en direcció a les cases. A la dreta tenim una gran extensió de terreny plantat amb vinya nova. En arribar a les cases hem d'anar cap a l'esquerra vorejant-les. Pugem lleugerament pel límit del bosc.

0.05 0.24 1.830

El camí ens ha portat prop de les ruïnes de can Pagès, que veiem a un centenar de metres a l'esquerra. En aquest punt fem un revolt cap a la dreta pujant pel costat d'un camp; una mica més enllà girem cap a l'esquerra.

0.04 0.28 2.110

Arribem en una bifurcació; hem de seguir per la branca de la dreta.

0.01 0.29 2.190

Compte: Quan el camí decanta lleugerament cap a la dreta l'hem d'abandonar per tal de seguir per un senderol ben marcat que surt per l'esquerra endinsant-se en el bosc. El senderol baixa lleugerament travessant les mig derruïdes filades de marges que delimitaven les antigues feixes. Més endavant pugem.

El senderol s'ha decantat cap a la dreta per agafar la direcció nord i ara planeja aigües amunt pel vessant esquerre d'un fondal.

0.06 0.35 2.640

Arribem al llit del fondal (520 m), el travessem i seguim per l'altra banda; el corriol s'ha transformat en camí. Pugem uns pocs metres fins que trobem un camí transversal que seguirem cap a l'esquerra planejant; voregem el fondal pel seu vessant dret. Més endavant trobem un tronc que travessa el camí a mitja alçada: compte amb les banyes! Pugem lleugerament deixant algun trencall lateral poc fressat.

0.05 0.40 3.010

Desemboquem en una pista; l'hem de seguir cap a la dreta pujant. Més endavant passem per un tram amb el sòl de rocalls; seguim pujant.

0.05 0.45 3.660

Deixem un trencall a la dreta. Dins del bosc hi ha pedres amuntegades formant llargues filades: Carnac?

0.02 0.47 3.800

A la dreta queden dos camins poc fressats; seguim endavant.

0.01 0.48 3.870

La pista gira cap a l'esquerra iniciant un lleu descens; en aquest punt deixem un trencall a la dreta que segueix en la direcció que portàvem.

En arribar al llit de la clotada on hi ha un camp de cultiu, la pista gira cap a la dreta pujant. Passem per sota de les edificacions de can Bolet.

0.04 0.52 4.170

Deixem dos camins a la dreta, un que puja enrera vers can Bolet i un altre que baixa endavant. La pista voreja la capçalera d'una petita vall plena de camps de cultiu; al fons, a la dreta, es veu Montserrat i enfront, a l'altre vessant, les Cases Noves d'Orpinell.

0.02 0.54 4.320

Arribem en un coll on conflueixen sis camins (575 m). El segon de la dreta es dirigeix vers les Cases Noves d'Orpinell; nosaltres hem de seguir pel primer de l'esquerra que baixa per la vall de la Taulera.

0.02 0.56 4.470

Passem pel costat d'una petita pedrera, ara abandonada; a la dreta hi ha un canyissar. Baixem per un tram molt erosionat.

0.02 0.58 4.620

A l'esquerra, a frec del camí, queda una mulassa. El llit de la petita coma, que s'ha eixamplat, és ple de joncs.

0.04 1.02 4.920

El camí gira cap a la dreta per anar a creuar l'escorrentiu de la vall tot deixant un trencall a l'esquerra que segueix aigües avall (540 m). Just creuat l'escorrentiu girem a l'esquerra i pugem lleugerament per l'altra vessant.

0.06 1.08 5.340

Creuem un camí transversal no massa fressat i planegem. Poc després desemboquem en un camí; l'hem de seguir cap a l'esquerra. El camí planeja per entremig del bosc fent àmplies

ziga-zagues per la zona anomenada les Esplanes.

0.05 1.13 5.720

Passem un tram amb el sòl de rocalls i poc després arribem en una clariana; el camí segueix cap a l'esquerra.

0.02 1.15 5.870

Deixem un trencall a l'esquerra i pocs metres més endavant enllacem amb un camí que també ens ve per l'esquerra; seguim endavant. Passem per una zona amb tolls formats per l'aigua de la pluja; seguim planejant.

0.04 1.19 6.170

Troblem una bifurcació (521 m); hem d'agafar la branca de la dreta. De moment les dues branques van paral·leles a la mateixa alçada però més endavant la que seguim comença a baixar amb fort pendent per un tram erosionat amb moltes pedres.

Seguim baixant, ara per un senderol una mica perdedor; s'ha de procurar seguir els senyals. Baixem en direcció al poble de Sant Joan de Mediona que ja veiem a tocar i amb tendència a passar per la banda dreta de l'esquenall del turó.

0.07 1.26 6.620

Desemboquem en un camí procedent d'una granja que es veu a l'esquerra (475 m); l'hem de seguir cap a la dreta, en direcció al poble, passant per entremig de camps.

0.01 1.27 6.700

Se'ns uneix un camí per la dreta; baixem lleugerament.

0.04 1.31 7.020

Arribem a la carretera de la Llacuna a Sant Pere Sacarrera, just enfront d'un xalet anomenat "*La Torre del Àngel*" (448 m). El GR segueix per la carretera, baixant cap a la dreta, en direcció a la Llacuna.

Nota: Per tal de visitar el poble de Sant Joan de Mediona s'ha d'anar cap a l'esquerra.

0.02 1.33 7.150

La carretera fa un revolt cap a l'esquerra i, després de deixar un carrer a l'esquerra i un camí a la dreta, creua la riera de Mediona per un pont (435 m). Just a l'altra banda de la riera

girem cap a la dreta deixant a l'esquerra la carretera que va cap a les Cases Noves de Can Pardo.

0.02 1.35 7.290

Hem d'abandonar la carretera per a continuar per un camí que surt per l'esquerra pujant lleugerament per entremig de camps; a l'enforcall hi ha un pal indicador del GR.

0.04 1.39 7.550

A la dreta, una mica separada del camí, hi veiem una mulassa i, per damunt d'ella, una caseta envoltada d'arbres fruiters. Baix, al costat de la carretera, es veuen unes grans naus situades vora del caseriu de can Jombo i més enllà, una mica elevada, la masia de can Sabaté.

0.01 1.40 7.620

Trobem una bifurcació; rebutgem la branca de l'esquerra i seguim endavant pujant pel costat d'una vinya vella.

0.01 1.41 7.690

Nova bifurcació; ara també escollim la branca de la dreta. Anem pel costat d'un marge ple d'esbarzers; a la dreta hi ha una vinya amb el seu safareig de sulfatar.

Després de creuar un petit coll (470 m) comencem a baixar cap a la riera de can Jombo; enfront, a l'altra banda del fondal, hi veiem una masia.

0.05 1.46 8.070

Després de creuar el llit de la riera desemboquem en una ampla pista que ve de can Jombo (455 m); l'hem de seguir cap a l'esquerra. De moment planegem pel costat d'una colònia de pins; més endavant comencem a pujar.

0.04 1.50 8.340

Trobem una bifurcació (465 m); la branca de l'esquerra fa un revolt i es dirigeix cap al mas d'Agullons. Nosaltres seguirem per la branca de la dreta que, segons un rètol, va cap a la "*Finca Solé*"; pugem. A la dreta, a l'altra banda del petit fondal, hi veiem el caseriu de Puigfred i, a l'esquerra, el mas d'Agullons. Davant, més lluny i més elevat, es veu el mas de Solé.

0.03 1.53 8.520

Se'ns separa un camí poc fressat per l'esquerra que vorejant un camp es dirigeix vers una petita construcció. Una mica més enllà deixem un camí gairebé perdut que baixa cap a la dreta;

pugem amb fort pendent en direcció al mas de Solé.

0.04 1.57 8.750

A l'esquerra queda un camí lateral poc marcat i a la dreta podem veure una fita on s'hi llegeix "*Variant de la Pujada Dreta*".

0.01 1.58 8.810

Deixem una petita construcció amb dues portes a la dreta de la pista. Continuem pujant.

0.04 2.02 9.040

Arribem en una bifurcació; a l'enforcall hi ha el senyal d'un cavaller. Rebutgem la branca de la dreta que baixa i seguim endavant en direcció al mas de Solé.

A l'esquerra comença la tanca electrificada del mas de Solé i més endavant voregem el picador de cavalls de la finca.

0.08 2.10 9.500

A l'esquerra deixem l'entrada de la finca
sitges.

Una mica més endavant deixem un trencall a l'esquerra que va pel costat de la casa i seguim amunt vorejant el bosquet de pins que hi ha darrera de la finca; a la dreta queda un dipòsit de gas. Pugem amb fort pendent.

0.05 2.15 9.750

Passem pel costat d'una petita esplanada que queda a l'esquerra del camí; seguim pujant. Uns metres més endavant arribem en una trifurcació; hem de seguir per la branca del mig.

0.06 2.21 10.100

El camí deixa un trencall a la dreta i planeja pel costat d'un petit altioplà (630 m).

0.04 2.25 10.400

A la dreta veiem dues construccions, una vella i l'altre nova, però ambdues mig derruïdes. Pocs metres més enllà creuem un camí transversal; seguim endavant pujant. Poc després, en girar cap a la dreta, se'ns uneix un camí que puja per l'esquerra; aquest camí puja des de les Cases Noves de Can Pardo.

0.01 2.26 10.470

Deixem un camí a la dreta; planegem. Trobem alguns roures.

0.02 2.28 10.610

Rebutgem un altre trencall que surt per la dreta.

0.01 2.29 10.680

Travessem un collet; deixem un camí a la dreta i baixem lleugerament per anar a creuar la coma. Per ací sortim del terme municipal de Mediona (Alt Penedès) i entrem en el de la Llacuna (Anoia).

0.03 2.32 10.880

Arribem en una bifurcació (665 m); hem de seguir per la branca de la dreta que va a passar per darrera de les ruïnes de can Muntori.

0.02 2.34 11.03

Després d'una suau baixada ens unim amb la branca que havíem rebutjat que ha passat per davant de la casa enrunada; seguim endavant.

Més enllà, en arribar en una altra bifurcació, agafem novament la branca de la dreta; pugem.

0.02 2.36 11.180

Arribem al mas Cunill (675 m); hem de vorejar les edificacions deixant-les a l'esquerra. A la dreta queda un camí que se'n va cap al bosc.

Després de contornejar la casa arribem a l'era que queda a la banda de ponent; hem de continuar per un camí que surt pel costat d'unes atzavares planejant per entremig de camps. A l'esquerra se'ns obre l'àmplia vall del torrent de Puig Cogul; al seu bell mig podem veure-hi el caseriu de les Cases Noves de Can Pardo. Aquesta vall, tancada per la serra de Puigfred, la plana de les Llobardes i la Teula de Font-rubí, culmina en el coll de la Barraca.

Passem ran d'un pou que queda a l'esquerra del camí.

0.04 2.40 11.480

Deixem un trencall a la dreta; pugem lleugerament.

0.06 2.46 11.880

Compte: Hem d'abandonar el camí per tal d'enfilar-nos per un corriol que puja per la dreta amb fort pendent (710 m). Passem per algun tram de rocallís.

Des d'ací, en la direcció de la vall, se'ns ofereix una gran panoràmica: en primer terme veiem la retallada silueta del massís de Montserrat, més enllà, la característica forma de la Mola de Sant Llorenç i al fons, el Montseny.

0.12 2.58 12.430

Desemboquem en un camí que segueix la carena de la serra de Puigfred, en el petit coll de la Coma (805 m).

Compte: El GR segueix cap a l'esquerra per aquest camí carener en direcció a la serra dels Esgavellats; nosaltres, però, ací el deixarem per tal de seguir el camí que baixa pel fondal que tenim davant i que ens portarà al castell de Vilademàger. Vigileu perquè el pendent és fort i les pedres es belluguen!

0.04 3.02 12.680

Compte: Quan veiem la torre del castell de Vilademàger hem de deixar el camí-pedriscall i anar per un corriol que se'n va cap a l'esquerra pel costat d'un pi i una pedra plana amb una fita (750 m). El senderol puja una mica i després decanta cap a la dreta baixant lleugerament pel vessant esquerra del fondal.

0.03 3.05 12.870

Desemboquem en una ampla pista (740 m); és el camí d'accés al castell de Vilademàger. Nosaltres hem de seguir aquesta pista cap a l'esquerra baixant però, abans de fer-ho, és **molt recomanable** arribar-se fins al conjunt monumental format pel castell de Vilademàger i l'església de Sant Pere de Magèr que es troba a uns tres minuts anant cap a la dreta.

0.02 3.07 13.020

La pista fa un revolt cap a la dreta; en aquest punt se'ns uneix un camí per l'esquerra.

Passem pel costat d'una esplanada situada als peus del castell i l'església; des d'ací tenim una magnífica perspectiva del conjunt monumental.

0.04 3.11 13.320

Desemboquem en una pista més ampla (680 m); hi ha un pal indicador que ens diu que la branca de la dreta ens portaria a can Marquet i al camping que hi ha instal·lat a l'altra banda del turó del castell. Hem de seguir cap a l'esquerra.

0.02 3.13 13.470

Travessem la clotada de les Ànimes; fem un revolt cap a la dreta deixant un camí a l'esquerra. Més endavant tenim una nova panoràmica del castell.

0.06 3.19 13.920

En fer un retomb cap a l'esquerra veiem el poble de la Llacuna davant nostre. Se'ns uneix un camí per l'esquerra.

0.02 3.21 14.070

El sòl de la pista esdevé encimentat; baixem per un tram amb fort pendent.

0.01 3.22 14.150

Passem per davant del cementiri que queda a la dreta (640 m); la pista inicia un ampli revolt cap a l'esquerra per tal de davallar del turó. Més endavant se'ns uneix un camí per l'esquerra.

Arribem al pla; el sòl de la pista tornà a ésser de terra. A l'esquerra hi ha xalets i a la dreta una masia. Seguim endavant en direcció al poble.

0.05 3.27 14.530

Deixem un carrer-camí a l'esquerra; ara ja trobem xalets a banda i banda.

0.01 3.28 14.600

Passem per davant del nou col·legi *Vilademàger* que queda a l'esquerra i arribem en una bifurcació; hem de seguir per la branca de la dreta que és el carrer del Castell (602 m), entrant d'aquesta manera a la Llacuna. Una mica més endavant desemboquem en el carrer de la Creu; al cantó hi ha una font i una creu de ferro. En aquest punt finalitzem l'etapa d'avui.

Seguint el carrer de la Creu cap a l'esquerra aviat arribarem al portal Garreta per on s'accedeix a la Plaça Major porticada.

Agustí Poch
Abril 1994

